

1985 10/1 36: 1. Beh. af F. t. L. om den offentlige Fred paa Folkekirken Helligdage m. v. 1986

[E. Friis.]

skal jeg oplyse, at i de fleste Tilfælde, hvor der er dispenseret fra Helligdagslovens Bestemmelser med Hensyn til Arbejdskørsel, er det sket i Anledning af Flytning af Forretninger eller Værksteder, hvor Flytning paa en Hverdag vilde volde store Ulemper, Gennemkørsel af Byen, Marketenderivognes Færdsel, Transport af Musikinstrumenter, Transport af Sportsrekvisitter, Kørsel og Ombæring fra Forretninger, der har til Næringsvej at levere tilberedt Mad ud af Huset, Kørsel med Bærmevogne og med Gær, Flæskeimportørers Kørsel om ad Kødkontrollen til Lager, Kørsel i Sommertiden med fersk Slagteriaffald fra Slagtehusene til Opkøbere, Arbejdskørsel paa de tre store Helligdage i Paasken inden Kl. 10, Kørsel med og Ombæring af Varer inden for det Tidsrum, i hvilket Handel er tilladt paa den sidste Søndag før Jul samt første Søndag i Maj og November.

Jeg kan oplyse med Hensyn til, hvor mange Gange der er dispenseret fra Helligdagsloven ved at give Tilladelse til Arbejdskørsel paa Søn- og Helligdage efter Kl. 10, at der i det Aar, der er svundet, er dispenseret i lige ved 100 Tilfælde.

Loven giver Tilladelse til, at Koncerter afholdes Kl. 14, men Helligdagsloven forbyder at køre Stortrommen og Kontrabasserne hen til Lokalet eller derfra, saa de kan benyttes et andet Sted Kl. 16. Lukkeloven tillader Salg paa visse Søndage i Tiden fra Kl. 16 til 20, men Helligdagsloven forbyder at køre med Varer til og fra disse Udsalgssteder. Markarbejder er tilladt; men Hjemkørsel med det indhøstede er forbudt. Det har, kan jeg sige som Københavner, ingen Interesse for os her i Byen. Det har derimod Kolonihaverne. Her har Politiet i Virkeligheden i Strid med Loven i en Aarrække tolereret, at man kørte hjem fra Kolonihaverne Søndag Aften med f. Eks. Kartoffelhøsten pr. Trækvogn.

Og hvad Udførelse af Arbejde angaar, saa kan jeg tage et nærliggende Eksempel paa, hvad Politiet har tilladt: En Bro ved Orlogsværftet er en Søndag blevet repareret; den bruges ikke om Søndagen, men meget om Hverdagen. Her er der ikke Tale om at „afværge truende Fare“, hvilket ifølge Loven berettiger til at give Dispensation, nej, man har savnet Ret til at give Tilladel-

sen, men den sunde Fornuft siger, at det vilde være meningsløst at spærre Broen en Hverdag, naar Reparationen uden Ulempe for nogen Sjæl vil kunne udføres om Søndagen.

Jeg haaber, at det har været mig muligt med disse Eksempler — ja, disse Eksempler kunde fortsættes med mange flere, men jeg synes, det er nok — at vise det nødvendige i, at der gives § 1 den af mig ønskede Tilføjelse. Alle de nævnte Dispensationer er jo i Grunden Paataleundladelser, men jeg finder Anledning til at takke vore Politimyndigheder for deres forstaaende og menneskelige Stilling. Jeg tror imidlertid, at baade Politiet og Lovgivningsmagten vilde være bedre tjent med, at Loven indeholdt en Bestemmelse, der gjorde det muligt for Politiet at efterleve Loven.

Jeg anmoder den højtærede Justitsminister og et kommende Udvalg om at overveje min Henstilling med forstaaende Venlighed:

§ 2 i Loven af 1922, Stk. a, der lyder saaledes — maa jeg lige have Lov til et Citat —:

„fra Kl. 9 Formiddag til Kl. 4 Eftermiddag paa offentlige Beværningssteder“ — er det forbudt — „at afholde Sammenkomster eller Drikkelag, hvilke medfører en saadan Støj, at omboende derved kan forulempes“;

er heldigvis foreslaaet slettet, og jeg synes med fuld Føje. Ordlyden er fuldkommen meningsløs: Drikkelag og Støj, der forulemper omboende, er forbudt fra Kl. 9 Formiddag til Kl. 4 Eftermiddag. Man maa vel nok spørge, om det da før Kl. 9 og efter Kl. 4 og saa paa Hverdage er tilladt at forulempe omboende med Drikkelag og Støj; dette maa jo efter Ordlyden være tilladt. Jeg er glad for, at dette selvmodsigende Stykke udgaar af Loven.

Stk. b foreslaas ligeledes fjernet, og tilbage som ny § 2 bliver kun den gamle Paragrafs Stk. c.

§ 3 danner i sin klare, enkle Form Hovedhjørnestenen i hele Forslaget og indeholder i sig baade den fulde Beskyttelse af Kirkelivets Fred som ogsaa den samfundsmæssige Frihed, jeg allerede har omtalt. Jeg gaar ind for denne Paragrafs Bestemmelser med den varmest mulige Anbefaling. Det er jo saaledes, at det praktiske Livs